

REZUMATE

Andreea-Mihaela Bratosin - Învățământul românesc din perspectiva educației interculturale

În această lucrare am încercat să analizăm învățământul românesc din perspectiva educației interculturale, începând prin prezentarea comunicării interculturale care are un rol important în dezvoltarea educației interculturale în școlile din România, deoarece cu ajutorul acesteia se pot realiza schimbări de percepție și învăța semnificații adiacente între grupuri care fac parte din culturi diferite. Prin prezentarea mai multor definiții ale culturii am reușit să răspundem la întrebarea: De ce oamenii au atât de multe probleme în a comunica cu persoane care aparțin altor culturi? Răspunsul ar fi: deoarece apare teama că cei cu care interacționează le-ar putea schimba propriul sistem de credințe, obiceiuri și alte elemente care îi definesc ca grup cultural, național etc. Studiul continuă cu prezentarea unui alt concept și anume, educația interculturală, cu ajutorul căreia se pot atenua conflictele și violența în școală. Tot în această parte a studiului am prezentat o serie de activități care ar trebui să se desfășoare în școală. Printre acestea se regăsesc: realizarea unor proiecte și dezbateri culturale pe diferite teme, recitări de poezie etc. Pentru a ajuta învățământul românesc să se dezvolte și să-și desfășoare activitatea interculturală cât mai bine, am analizat o serie de activități interculturale propuse de autoarea mai multor studii de specialitate, Micheline Rey. În ultima parte ne-am axat pe subiectul educației interculturale în învățământul românesc și al specificului interculturalității în spațiul românesc de-a lungul timpului, al conviețuirii dintre diferite minorități. Pentru exemplificare am ales să prezentăm în ultima parte a lucrării viața culturală a minorității turce din Dobrogea care reprezintă un exemplu pozitiv de integrare și interferență între cultura și civilizația românească și cea turcă.

Cuvinte cheie: *învățământul românesc, educație interculturală, minorități, cultură, comunicare interculturală*

Nicolae Hurduzeu - Metode de promovare a diversității culturale în școală

Atunci când vorbim despre diversitate trebuie să conștientizăm existența acesteia, să înțelegem semnificațiile și valorilor existenței diversității. În România trăiesc în jur de 23 de grupuri etnice iar școlii îi revine rolul de a realiza un mediu descris, membrii comunității școlare (elevii, profesorii și alți angajați ai școlii) trebuie să-și dezvolte competențele multiculturale nu numai în teorie ci și în practică pornind de la discuții explicite despre influențele culturale existente în societate fiind promovate în mediul școlar o serie de valori și atitudini precum: respect pentru diversitate, flexibilitate, autonomie în gândire, responsabilitate socială, responsabilitate civică, coeziune socială, libertate. Toate aceste valori și atitudini pot fi promovate

atât prin intermediul metodelor activ-participative în cadru formal cât și printr-o serie de activități nonformale cu scopul de a crește coeziunea grupului clasă precum și a acceptării alterității, promovând acceptarea celuilalt ca fiind altul fără a renunța la identitatea noastră (de român, ungur, țigan, sârb, bulgar etc.), dar trebuie să accedem la alte tipuri de identități mai înglobante, precum cea de cetățean european, cetățean al lumii.

Cuvinte cheie: *diversitate culturală, interculturalitate, minoritate*

Codruța-Diana Simionescu - Medierea interculturală în mediul școlar

În zilele noastre se caută o modalitate de comunicare eficientă care să permită un schimb cultural variat, dar care să garanteze în același timp și conservarea tradiției locale. Singura modalitate prin care se poate stopa procesul de absorbire a culturilor individuale de către o cultură globală (globalizarea) și crearea unei culturi universale, potrivit opiniei filosofului Forner-Betancourt este proiectul dialogului intercultural. Filosofi ca Wimmer și Mall postulează de asemenea forme de dialog în care părțile sunt egale, fără a avea o altă putere decât cea a argumentului. Atunci când comunicăm cu diferite culturi nu poim să utilizăm propriile circumstanțe culturale și să îi obligăm pe toți ceilalți să le accepte. Modalitățile de comunicare trebuie să fie adaptate acestor noi situații. În acest context, procesul de mediere are un rol esențial în stabilirea comunicării și colaborării între diferitele tradiții și culturi existente.

Medierea este adesea percepută ca fiind subiect al cercetării sociologice, având legătură cu excluderea socială sau problemele de segregare. În fapt, medierea este o tehnică necesară procesului de democratizare și o resursă educațională utilă învățării regulilor ce trebuie respectate în interacțiunile sociale. În domeniul gestionării diferențelor, medierea accede la un registru de norme cu rolul de a îmbunătăți conviețuirea în același teritoriu. Competența interculturală este o aptitudine socială, care poate fi abordată interdisciplinar. Bazele necesare unei comunicări interculturale de succes constau în deținerea de competențe emoționale și a unui grad crescut de sensibilitate interculturală.

Cuvinte cheie: *dialog intercultural, competență interculturală*

Anca Bejenaru, Patricia Runcan - Informare privind protecția copilului în România din a doua jumătate a secolului al XX-lea până în prezent

În prezent, România are unul dintre cele mai bune sisteme legislative privind protecția drepturilor copilului din întreaga Europă și totuși, România are printre cei mai mulți copii în sistemul de protecție specială și mai mult, în serviciile de tip rezidențial. De unde aceste aspecte contradictorii? Pentru a înțelege situația din sistemul românesc, considerăm necesară o scurtă incursiune istorică. Prin urmare, în rândurile care urmează vom trece în revistă principalele evenimente care au influențat acest sistem, acoperind intervalul de timp 1966-2014. Pentru a facilita urmărirea acestei incursiuni vom împărți perioada propusă spre analiză în 5 etape

(Greenwell 2001; 2003 și Gaetan, 2005): etapa instituționalizării masive (1966-1989); etapa măsurilor rapide, contradictorii, necoordonate (1990-1996); etapa descentralizării (1997-2000); etapa reorganizării instituționale și a echilibrului (2001-2004) și etapa armonizării legislative (2004-până în prezent). Pentru o prezentare holistică și documentată, vom analiza succint aceste etape importante privind protecția copilului în țara noastră.

Cuvinte cheie: *protecția copilului – etape, evenimente, copii, România*

Ramona Hurduzeu - Provocările comunicării școală-familie-copil și sentimentul de „noi”

Constituirea unui grup partenerial, școală-copil-părinte, care să promoveze valori comune de care copilul, în primul rând, să beneficieze, este o necesitate a realității educaționale prezente. Funcție de diferitele etape de vârstă ale copilului, beneficiile comunicării eficiente, cu scop, în cadrul parteneriatului pot evidenția nevoile specifice ale copilului. Copilul stabilește relații interpersonale, încă din frageda copilărie, cu mama, cu familia sa, în timp ce pe măsura dezvoltării sale, procesul de socializare se amplifică. Relațiile copilului cu grupurile sociale în care se va integra de-a lungul existenței sale vor exercita o influență deosebită atât asupra evoluției sale, ca persoană în permanentă devenire, cât și asupra randamentului activității desfășurate. Spre exemplu, în perioada preșcolară a copilului sunt gata să-și extindă curiozitatea, fac salturi cognitive însemnate și își dezvoltă abilități de explorare a tuturor ariilor vieții lor. Critica sau pedepsirea inițiativei copiilor le provoacă acestora vină în raport cu inițiativele pe care le au. Totodată, rolul grupului în încurajarea inițiativei copilului joacă un rol esențial. Conștientizarea unor astfel de fapte în grupul partenerial sunt evident un beneficiu. Lipsa dialogului din cadrul grupului partenerial, lipsa sentimentului de apartenență la *unitatea familie-copil-școală* care să conlucreze în același sens, prevestește eșecul în reușitele școlare și de integrare socială și profesională.

Cuvinte cheie: *comunicare, parteneriat, grup, autonomie*

Patricia Runcan, Mihai Bogdan Iovu - Copilul secolului XXI

Articolul atrage atenția într-un mod clar asupra faptului că s-au schimbat vremurile în care trăim, că părinții de ieri nu mai sunt părinții de astăzi, dar că nici copiii de altă dată nu mai pot fi regăsiți prea adesea printre tipologiile clasice care descriu copiii secolului XXI. Pentru ca un părinte să fie eficient în secolul XXI în creșterea copilului, este foarte important să-și cunoască bine copilul, ca să știe cum să comunice și să interacționeze cu el într-un mod util și semnificativ. Vom încerca să facem o clasificare succintă a tipologiilor pregnante de copii, pe care le regăsim în secolul nostru, dar și a modului de raportare a părintelui la tipologia respectivă, pentru o bună relație de interacțiune dintre părinte și copil. Tipologiile de copii prezentate în acest articol sunt următoarele: copii sociabili, copii timizi, copii sensibili, copii

conștiințioși, copii îndrăzneți. Identificarea tipologiei propriului copil, îl va ajuta pe părintele de astăzi să fie mult mai eficient în ceea ce privește creșterea și educarea propriului copil, pentru a-și îmbunătăți aspectele relaționale cu copilul, dar și pentru a preveni apariția unor fenomene sociale negative și periculoase (cum ar fi delincvența juvenilă, dependența de internet, depresia, etc.), precum și a altor comportamente anti-sociale, care pot dezechilibra puternic personalitatea copilului și dezvoltarea sa, precum și societatea în care acesta trăiește.

Cuvinte cheie: *copii, părinți, tipologii, conflicte, vremuri.*

Ioana Ancuța Franț - **Lectura, de la necesitate la ignoranță**

Chiar dacă, în societatea actuală diversitatea, cultura și comunicarea se bucură de o mare popularitate, nu același lucru putem să-l afirmăm, despre lectură, care poate reprezenta un mijloc de atingerea sau realizare a acestor obiective. Nu putem să nu observăm, în ultimul timp, o tot mai mare rezistență în fața cărților și implicit a lecturii, mai ales în cazul elevilor. Ținând seama de numeroasele beneficii pe care le aduce lectura în viața tinerilor, încercăm să evidențiem, pe cât posibil, avantajele și binefacerile lecturii, în raport cu alte mijloace de informare, fără a minimaliza și elimina rolul acestora din urmă. În cadrul acestei lucrări, pe lângă câteva elemente esențiale despre formele de lectură, dorim să găsim și să recomandăm anumite soluții de a face lectura cât mai atractivă pentru elevi, pornind de la importanța și beneficiile ei în viața noastră.

Cuvinte cheie: *lectură, tehnologie modernă, carte, internet*

Camelia Migasson, Narcisa Varan - **„Dai carte, ai carte!” - campania de promovare a interesului pentru lectură și respectului pentru carte**

Disciplinele artistice din programa școlară tind să devină opționale, iar acest lucru poate duce la diluarea preocupărilor culturale, actul cultural de calitate pierzând teren. Educarea tinerilor prin artă, ameliorează rezultatele școlare ale elevilor, ducând la creșterea șansei lor de reușită profesională formând astfel cetățeni mai implicați în comunitatea lor. Articolul descrie Proiectul „Dai o carte, primești o carte”, proiect ce are ca scop stimularea interesului pentru lectură în rândul tinerilor. Proiectul s-a derulat în zona rurală a județului Timiș ce și-a propus constituirea unui fond de carte organizat de către studenți ai Secției de Biblioteconomie ce a fost pus la dispoziția copiilor din satele Timișorene.

Cuvinte cheie: *discipline artistică; bibliotecă; educație; proiecte*

Adrian-Valentin Vesel - **Animația lecturii în bibliotecile școlare**

Lucrarea de față subliniază ideea că lectura este singura cale capabilă să permită apropierea celor din bănci de universul creator al operelor, în mod gradat, prin descompunere și recompunere, prin analiză și reconstituire fertilă, prin familiarizarea treptată a elevilor cu

variatele modalități expresive ale textului literar. Ca bibliotecari, avem în vedere găsirea unor forme atractive de stimulare a lecturii, de identificare a unor modalități prin care aceasta să devină o preocupare constantă a elevilor din școală. Prezentăm diferite tipuri de animație a lecturii în bibliotecile școlare și detaliem aspecte privind „întâlniri cu utilizatori”, „întâlniri cu scriitori” și „activități în cadrul proiectelor derulate sau viitoare”.

Cuvinte cheie: *biblioteca, lectură, carte, text literar, didactica lecturii*

Oana-Roxana Ivan - Bucuria lecturii

Lectura este un mod plăcut de a-ți petrece timpul: “Nu iaste alta mai de folos în viața omului zăbavă decât cetitul cărților” (M. Costin). Trebuie să-i convingem pe elevii și studenții noștri de acest adevăr, găsind modalități cât mai diverse, mai ales azi, când Internetul și calculatorul fac concurență cărții în format tradițional. Lectura este benefică în formarea personalității copilului și tânărului, deoarece conduce la descoperirea unor valori: estetică, etică, etnică, socială, științifică (îndeosebi cartea de specialitate). Toate conduc spre frumusețe, omenie, corectitudine, creativitate, respect. Aceste valori rezistă în timp, chiar dacă unele din aspectele prezentate în cărțile copilăriei și tinereții noastre au dispărut.

Cuvinte cheie: *lectură, carte, copilărie*

Alexandru Petrescu, Gabriel Mugurel Dragomir - Conceptul gadamerian de experiență hermeneutică și posibilitatea experienței dialogice în spațiul educațional

În cele ce urmează, încercăm să aducem în discuție unele dintre semnificațiile hermeneuticii filosofice gadameriene, în special pe acelea ce închipuie susținerile filosofului privind experiența dialogică, comunicativă, susțineri având inclusiv menirea de a pune în evidență noi posibilități pentru desfășurarea actului educațional presupus într-o societate multiculturală. Aceasta întrucât... educația este presupusă la nivelul unității dintre comunicare și cultură, comunicarea însemnând „a împărți cu alții ceva, care prin împărțire nu se împuținează, ba chiar sporește”, iar cultura, „domeniul care cuprinde tot ceea ce crește prin împărțire”.

Cuvinte cheie: *experiență hermeneutică, dialog, interpretare, alteritate, educație*

Bianca Drămnescu - Limbajul performativ în viziunea lui J. Austin

În prezenta lucrare am elaborat o reconstituire a problematicii privind limbajul performativ, prin analiza actelor de limbaj propusă de J. Austin. În ceea ce privește studiul lingvisticii, Austin a fost cel care a acordat o atenție considerabilă puterii cuvintelor, prin celebra sa lucrare tradusă și în limba română, „*Cum să faci lucruri cu vorbe?*” (*How to do things with words?*). Traducerea termenului „*words*” prin „*vorbe*” și nu „*cuvinte*” poate face referire la puterea verbelor de acțiune. A vorbi este, implicit, un act. Problematika limbajului constituie obiectul mai multor tipuri de întrebări care sau

pus de-a lungul istoriei. Reflexii asupra filosofiei limbajului au dat naștere unui domeniu de interes productiv atât pentru filosofi, cât și pentru cercetători ai domeniului lingvisticii și ai comunicării. Austin s-a ocupat îndelung cu studiul performativelor. Aparent distincția între constatative și performative era foarte clară, însă în urma unei analize amănunțite diferența a devenit evazivă. Limbajul performativ a fost completat de doctrina locuționară, ilocuționară și perlocuționară a actelor de vorbire. Concentrarea lui Austin asupra limbajului și funcționarea sa a strânit variate controverse. Unii filosofi consideră că abordarea sa este justificată, în timp ce alții nu acordă interes asupra clasificărilor sale, considerându-le asemeni unui amestec de cuvinte.

Cuvinte cheie: *limbaj, acte de vorbire, analiză, performative, constatative*

Ionuț Mladin - **Localizarea stărilor mentale**

În cadrul filosofiei contemporane a minții disputa externalism-internalism a fost un punct de referință în localizarea semnificației stărilor mentale. Deși pozițiile externaliste au avut o anumită preponderență, internalismul a supraviețuit. Studiul de față își propune o reliefare și o susținere a modului în care stările mentale nu pot fi localizate strict în manieră dualistă, ci în relație de corespondență biunivocă. Analiza acestui tip de relație poate surprinde într-un mod cuprinzător specificul stărilor mentale într-o localizare dinamică a lor. Caracteristica relațională a stărilor mentale reprezintă o soluție satisfăcătoare a localizării acestora pe plan epistemologic, ontologic și semantic, răspunzând și rigorilor de natură psihologică. Astfel, stările mentale pot fi puse în relație și cu experiența. Acest deziderat se încadrează în concepțiile cognitiviste asupra mentalului.

Cuvinte cheie: *stări mentale, semnificație, relație, localizare, externalism, internalism*

Claudia Cristescu - **Bibliotecile și Securitatea națională**

Prezentul articol își propune să analizeze problematica raportului dintre stat și instituția bibliotecară, din perspectiva relevanței acesteia pentru securitatea națională. În acest sens, se va avea în vedere: (a) natura și evoluția controverselor etice dintre „libertatea intelectuală” și „interesul național” generată de anumite prevederi legislative, respectiv practici specifice agențiilor de intelligence din SUA menite să restrângă, restricționeze ori să monitorizeze accesul la informație al utilizatorilor de biblioteci publice și universitare; (b) reacția comunității internaționale a practicienilor în Știința Informării și Documentării privind provocările post-11 septembrie 2001 la adresa profesiei de bibliotecar, menită să contracareze atât perpetuarea acestor practici în spațiul american, cât și replicarea lor în Europa.

Cuvinte cheie: *libertate intelectuală, securitate națională, diplomație culturală, controlul informației, bibliotecar, Open Source Intelligence (OSINT), Patriot Act, IFLA, ALA*

Remus Runcan - Fața ascunsă a facebook-ului – informarea și documentarea tinerilor privind riscurile majore ridicate de comunicarea virtuală

În prezenta lucrare am încercat să fac un studiu asupra efectelor pe care facebook-ul le are asupra tinerilor care și-au făcut cont pe această rețeaua socială și care văd doar avantajele oferite de o platformă care le oferă o comunicare rapidă, fără costuri declarate și care reduce distanțele oricât de mari la un click, într-o secundă informația putând ajunge în orice colț al lumii. Pentru a culege datele referitoare la efectele pe care facebook-ul le are asupra câtorva domenii importante, cum ar fi: identitatea tinerilor (identități furate, identități false și identități multiple), moralitatea (confruntarea cu indecența explicită, care duce la imoralitate) și riscul dependenței de acest fel de rețea socială la care au aderat prin intermediul internetului. Pentru aceasta am apelat la metoda cantitativă, folosind un chestionar aplicat unui eșantion de tineri din județul Timiș, care au confirmat ipotezele cercetării.

Cuvinte cheie: *facebook, rețele sociale, identitate virtuală, imoralitate, indecență, dependență.*

Remus Runcan, Patricia Runcan - Efecte ale comunicării mediate de calculator asupra tinerilor și adolescenților

Tinerii au fost cucerți de acest tip de socializare, care își are indiscutabil avantajele ei, dar care, în același timp, are mari carențe atunci când persoanele dedică prea mult din timpul lor pentru acest gen de relaționare la semeni. Pericolul este maxim atunci când oamenii se mulțumesc cu socializarea mediată de calculator și nu mai investesc suficient timp pentru a se dezvolta din punct de vedere intelectual. Nevoia de comunicare este una dintre nevoile semnificative ale ființei umane, care se cere a fi satisfăcută. Nu ne putem dezvolta și forma într-un mod eficient dacă nu comunicăm cu cei din jurul nostru. Putem observa că și la generația prezentă de adolescenți și tineri această nevoie de comunicare există și este chiar exacerbată, ea neputând fi neglijată, însă ceea ce ne atrage atenția este faptul că în prezent tinerii trăiesc o anumită înstrăinare de viața reală. Ei sunt dornici după relații și caută autenticitate și calitate în relaționarea cu cei pe care-i găsesc pe rețelele sociale, dar din păcate prea adesea se confruntă tocmai cu opusul așteptărilor, întâlnindu-se cu o doză ridicată de superficialitate, care poate duce la dezamăgire sau uniformitate. Scopul acestui articol este de a prezenta unele aspecte interesante referitoare la tineri și adolescenți, care țin de petrecerea timpului liber pe rețele sociale și de dorința de a socializa, de motivațiile lor, precum și de timpul tot mai mic pe care-l acordă unor activități intelectuale.

Cuvinte cheie: *comunicare mediată de calculator, adolescenți, tineri, nevoie*

Maria Micle - Valorizarea manifestărilor științifice și profesionale prin strategiile media-planning

Din acțiunile și eforturile conjugate și colaborarea triadei: învățământ de specialitate, asociații profesionale, biblioteci, în mediul biblioteconomic românesc se organizează manifestări științifice și profesionale variate, de care beneficiază bibliotecarii, profesorii și studenții în științele informării, dar și utilizatorii bibliotecilor. Acestor evenimente le sporește cotația și rata de interes prin utilizarea unor bune strategii de media-planning, folosite ca suport de promovare, în medii cât mai variate. Planificarea media este consacrată mai ales în promovarea unor produse și/ sau servicii din mediul economic, dar în egală măsură este necesară și promovării evenimentelor culturale și științifice. În prezentarea noastră dorim să ilustrăm, în mod particular, impactul acțiunilor mediatice de promovare, din perspectiva experienței câștigate din organizarea Conferinței Naționale „Biblioteca școlară – spațiu ideal de informare și comunicare”, 2010-2014, Buziaș-România. De la prima până la cea de-a cincea ediție a conferinței, publicul câștigat a rămas în mare parte fidel și consecvent ca număr de participanți, însă s-a diversificat din punct de vedere al interesului tematic, iar interesul organizatorilor a fost să impună o abordare interdisciplinară a problematicii bibliotecilor școlare/universitare/publice. Am adaptat publicului-țintă canalele media, iar dintre care, cele mai eficiente au fost, de regulă, cele din mediul on-line: paginile web, blogurile instituțiilor partenere, listele de discuții ale principalelor asociații profesionale autohtone: Asociația Bibliotecarilor din România [ABR] și Asociația Națională Bibliotecilor Publice din România [ANBPR], rețele de socializare. La acestea s-au adăugat comunicatele de presă și anunțurile din presa electronică și scrisă. Cu siguranță aceste canale media vor trebui diversificate și amplificate pentru o mai bună captare a atenției publicului larg asupra domeniului info-documentar.

Cuvinte cheie: *biblioteci (România), cooperare în mediul profesional biblioteconomic, colaborare instituțională, comunicare eveniment științific, strategii de promovare, media-planning*

Veronica Bratu - Centrul de documentare și informare - promotor al educației nonformale

Educația non-formală este definită drept orice activitate educațională organizată și susținută ce nu corespunde exact definiției educației formale. Are loc în afara programei formale. Punctul forte al acesteia este faptul că îl pune pe cel ce învață în centrul procesului de învățare. Nu este obligatorie, ceea ce înseamnă că persoana dorește să învețe sau este atrasă spre învățare folosind alte motivații prin care este stimulat în mod continuu. Biblioteca școlară ca parte a procesului educațional nu găsește întotdeauna poarta spre școlarizare deschisă însă poate interveni cu succes în educația non-formală. Acesta ar putea fi primul pas spre constatarea că educația nu poate fi înțeleasă numai ca un process ce are loc în școală.

Cuvinte cheie: *educație non-formala, animație culturală, educație interculturală, bibliotecă animată.*

Raluca-Ștefania Balica - Importanța imaginii publice a unei biblioteci

În lucrarea de față urmează să vorbim despre puternicul impact pe care sintagma „imaginea publică” o are asupra societății în care trăim, pe aceasta axându-se întreaga activitate de relații publice. Astfel, majoritatea definițiilor date, până în prezent, relațiilor publice pune accent pe faptul că principalul obiectiv al acestei activități este de a conștientiza opinia publică în legătură cu existența unei anumite entități, iar acest lucru se realizează prin transmiterea de informații despre aceasta, pentru ca publicul să o cunoască și să-și poată forma o părere despre ea, mai ales atunci când acest sistem este o bibliotecă, deoarece aceasta este privită ca fiind răspunzătoare de asigurarea formării culturii informației elevilor, studenților, dar și de formarea continuă a cadrelor didactice, și nu numai. Totodată, specialiștii în domeniu utilizează următoarea definiție: „Ce sunt de fapt bibliotecile de orice tip? Au fost gândite drept componente însemnate ale unui sistem social, cultural-educativ, ce și-au asumat, în primul rând, misiunea informativă, formativă, de documentare.”¹ În zilele noastre, deciziile de achiziționare nu se mai iau în funcție de caracteristici precum calitatea produselor sau a serviciilor oferite, ci în funcție de imaginile pe care acestea le au în opinia publicului. Pentru a avea o imagine pozitivă în mediul în care își desfășoară activitatea, putem spune că principala armă la care poate apela o bibliotecă sau orice altă organizație, pentru a se promova, pentru a convinge, pentru a se diferenția și pentru a câștiga încrederea publicului-țintă este „comunicarea”, prin intermediul ei fiind exprimată principala caracteristică a sa, principalele calități ale serviciilor sale, punctele ei forte.

Cuvinte cheie: *comunicare, relații publice, imagine, bibliotecă*

Laura Pop - Cartea și biblioteca pentru adolescenții de ieri și de azi

Cartea, ca o verigă în arta cunoașterii, o privim inițial în antiteză cu distracția. Pe axa timpului fiecareia îi revine un corespondent. Distracției îi revine timpul liber, iar cărții (ca lectură) timpul formării noastre. Cum totul are un început, pătrundem în magia cititului după un exercițiu spiritual, lângă o bibliotecă. Magicianul este însuși Jules Verne. Comparând cititorii și cărțile din epoca comunistă, cu cea din epoca de azi, am ajuns la concluzia lui Ranganathan. În bibliotecă, gândul mă poartă spre un alt exercițiu: ritualul alegerii unei cărți. Așa am realizat un top 5: „cărți preferate”. Și mi-am permis să mai rezolv un exercițiu de imaginație, privind de data aceasta cartea ca un tot unitar – biblioteca. Comparând-o cu o piramidă nu am vrut să multiplic misterul, ci am disecat poziția mea venind cu trei argumente solide referitoare la ordonarea cărților într-o bibliotecă piramidală.

Cuvinte cheie: *carte, cititor, lectură, adolescenți, promovarea lecturii, eseu*